اعوذ بالله من الشیطن الرجیم

بسم الله الرحمن الرحیم

جادوی شیاطین (قسمت سی و هشتم)

زندگی روی زمین

در سال ۱۳۵۰، نزدیک به سه متر برف در ایران بارید و حدود ۱۴ روز متوالی بارش برف ادامه داشته است. (لینک مربوطه)

اکنون کمتر از نیم متر برف باریده و مشکلات زیادی بوجود آمده است. خدا خودش میداند که در هر زمانی از هر چیزی ، به چه میزان نازل کند. اگر اکنون سه متر برف ببارد، مردم دچار مشکلات زیادی میشوند، زیرا مردم به سوخت های جدید و سایر موارد وابسته هستند و در شرایط بارش برف سه متری، همه شهرها و روستاها قفل میشوند و همه امکانات زندگی جدید اعم از سوخترسانی و تغذیه مختل میشود. خدا هر چیزی را طبق میزان نازل میکند. اگر مشکلاتی در زمینه کمبود آب هست، بخاطر زیاده خواهی های خود بشر است. خدا رزق و روزی اعم از آب و غیر

آب را برای هر ملتی به میزان لازم نازل میکند ولی خود بشر آن را از بین می برد.

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (٨)
تا مبادا از اندازه درگذرید (٨)

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ (٩)
و وزن را به انصاف برپا دارید و در سنجش مکاهید (٩)

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ (١٠)
و زمین را برای مردم نهاد (١٠)

این خود انسان است که وزنها را تغییر میدهد و سنجشها را نامیزان می کند. خدا بارش کافی برای هر ملتی نازل میکند ولی آن ملت با سد سازیهای زیاد و مفرط و حفر چاههای غیر لازم، رزق نازل شده را بطرز نادرستی استفاده میکنند و در نتیجه میزان را به هم می ریزند و خود را دچار خشکسالی و زلزله میکنند. به همین خاطر خدای مهربان و حکیم دستور می فرماید که أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ (٨). **خدا آب نازل می کند برای مصرف درست و صحیح. اما اگر مردم در هر باغ چند متری، یک چاه حفر کنند و در سد سازی و کشاورزی افراط کنند، میزان را به هم ریخته و خود را دچار مشکل میکنند. گذشتگان ما سالها در این زمین و آب و هوا**

زندگی کردند و زندگی خود را سپری کردند. اما طی این چند دهه اخیر؛ چنان حرص و طمعی نسبت به پول پیدا شده است که تمام نزولات آسمانی بطرز سرسام آوری مصرف میشود و خود و آینده بچه های خود را به خطر می اندازند.

خدا به آن اندازه که ما لازم داریم، برای ما نازل میکند و از آن جا به بعد وظیفه ماست که از این نزولات بدرستی استفاده کنیم. جامعه لذت گرا، برای تولید لذتها؛ مجبور است که نزولات آسمانی را برای بدست آوردن پول و لذت هدر دهد و در نتیجه محل زندگی خویش را نا امن کند. مثل این است که یکی در کشتی برای تولید تفریح و سرگرمی، جای خودش را سوراخ کند!

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

و از آنچه خدا روزی شما گردانیده حلال و پاکیزه را بخورید و از آن خدایی که بدو ایمان دارید پروا دارید (٨٨)

خدا می فرماید که رزق و روزی همه مردم را ما تهیه می کنیم و در نتیجه متوجه میشویم که رزق و روزی ها نازل شدنی هستند و بوجود آوردنی نیستند. اگر همه مردم فقط برحسب نیاز و معتدل از این نزولات استفاده کنند، هیچوقت هیچ ملتی به کمبود و مشکل بر نمیخورد. مردم نزولات را به آنچه که خود امن می پندارند (پول و لذتها)، تبدیل میکنند و در نتیجه سهم دیگران و نسل آینده را

میخورند و برای خود مشکل درست میکنند. مردم طوری از نزولات آسمانی استفاده میکنند که انگار تا مدتی در آن مکان زندگی خواهند کرد و بعد از آن به جای دیگری در کره زمین مسافرت خواهند کرد!

زمین برای زندگی ما خیلی ارزان آفریده شده است و این لطف بزرگی از طرف خداست که بیشتر مردم متوجه نیستند. ثروتمند و فقیر در جهان زندگی خویش را میتوانند براحتی سپری کنند و بسیاری از ثروتها و اهداف اضافی است و هیچگونه کاربردی ندارند. رزق و روزی و نزولات خداست که ارزش دارند و برای زندگی ما کافی اند و ما نباید بخاطر توهمات و تولید لذتهای مصنوعی، این رزق و روزی ها را تلف کنیم و زندگی خود و آینده بچه های خود را به خطر اندازیم. ناسا تصاویر زیادی از سیاره مریخ تهیه کرده است. از نظر خاک و سنگ و کوه و تپه، خیلی شبیه به زمین است. اما جو مریخ فاقد اکسیژن است و همچنین مهمتر از همه اینکه مریخ آب ندارد و مریخ مثل زمین لایه ازن ندارد تا که مردم را از خطر اشعه های مضر خورشید محافظت کند. بشر از نظر علمی پیشرفت زیادی کرده است. به جز انسان، هیچ جاندار دیگری نسبت به یافتن امکان زندگی روی سیاره ای دیگر کنجکاوی نشان نمی دهد. همین نکته ، نشان از شور و اشتیاق انسان تبعید شده برای رفتن از زمین دارد. اما هیچ سیاره دیگری

در نزدیکی زمین قابل سکونت نیست. اگر سیاره ای قابل سکونت کشف شود، آنقدر دور است که هزاران سال نوری طول میکشد و عملا بی فایده ست. شاید هزینه زندگی روی سیاره دیگری آنقدر زیاد باشد که برای هر ثانیه زندگی روی آن میلیونها دلار هزینه بردارد. ما واقعا در زمین گیر افتاده ایم و چاره ای جز زندگی در زمین نداریم. تنها راه برون رفت از زمین، تقاضای کمک از خداست و فقط او میتواند ما را از تبعیدگاه زمین نجات دهد. اما از یک طرف دیگر ، زمین با همه امکاناتش در اختیار انسان تبعید شده قرار گرفته است و نیازهای بدیهی شامل اکسیژن، انرژی، لایه محافظت کننده ازن، خاک نرم، درختان، چارپایان و... مفت و رایگان در اختیار او قرار گرفته است، تا که بشر خدا را عبادت کند و دوباره به سوی خدا برگردد. این نیازهای بدیهی در سیارات دیگر نیست و برای بدست آوردن آن باید برای هر نفر میلیاردها دلار هزینه کرد. تنها راه کم هزینه برای برون رفت از زمین، تقوا و پرهیزگاری است تا که خدا خودش ما را به خانه اصلی یعنی بهشت برگرداند.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (٣٣)
ای گروه جنیان و انسیان اگر می توانید از کرانه های آسمانها و زمین به بیرون رخنه کنید پس رخنه کنید [ولی] جز با [به دست آوردن] تسلطی رخنه نمی کنید (٣٣)

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۴)
پس كدام يك از نعمتهاى پروردگارتان را منكريد (۳۴)

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ (۳۵)
بر سر شما شراره هايى از [نوع] تفته آهن و مس فرو فرستاده خواهد شد و [از كسى] يارى نتوانيد طلبيد (۳۵)

حتی اگر روزی انسان بتواند وارد مریخ شود، اما مرگ را چکار میکند. این حقیقت انکار ناپذیر و حتمی که هیچ چاره ای ندارد. در سطح مریخ ، هیچ میکروبی وجود ندارد و اصولا شرایطی برای زندگی میکروبها در آن نیست. پس بااین اوصاف فردی که می میرد، جسدش برای همیشه در آنجا مثل جسد مومیایی شده باقی میماند. اما در زمین اجساد مردگان، بعد از چند سال بوسیله میکروبهای زمین تجزیه شده و از بین می روند. این مورد از مشکلات اولیه بشر بوده است. بشر ابتدا نمیدانست که جسد مرده را چکار کند تا اینکه از یک موجود بومی زمین به اسم کلاغ یاد گرفت. بشری که به زمین تبعید شده است، حالا اگر بخواهد از زمین خارج شود و جایی دیگر زندگی کند، بسیار به سختی بتواند جسد مردگانش را از بین ببرد و این مساله ساده به یکی از بزرگترین مشکلاتش تبدیل خواهد شد. تهیه یک قبر در مریخ که جسد را تجزیه پذیر کند، میلیونها دلار هزینه دارد. اما خدا این امکان را ارزان و یا مفت روی کره زمین در اختیار ما گذاشته است.

هر چند اکنون در بعضی شهرهای ایران، تهیه قبر، بسیار هزینه بردار شده است. هر وقت، امکانات اولیه زندگی و بدیهی که خدا در زمین گذاشته است، گران و دست نیافتنی شد، یعنی میزان و ترازو در آن جامعه به هم ریخته است و عدالت برقرار نیست.

در اینجا متوجه خواهیم شد که هر ثانیه زندگی ما در زمین میلیاردها دلار برای خود انسان هزینه بر میداشت؛ اگر خدا همه چیز را آماده در اختیار انسان نمی گذاشت. خدا فقط عبادت و پرهیزگاری و تقوا از ما میخواهد و بس.

در صنعت فضانوردی، اصطلاحی است به نام زمینی سازی مریخ و یا ماه. یعنی شرایطی را در مریخ و یا ماه فراهم کنند تا که زندگی در آن میسر باشد. بهتر است بدانید که قیمت هر لیتر آب برای سازمان های فضایی بین المللی بطور متوسط حدود ۴۵۰۰ دلار، یعنی به پول ایران در حال حاضر ۱۰۰ میلیون تومان در میاید. هر فضانورد بطور متوسط روزی چهار لیتر آب مصرف میکند. یعنی هر فرد در طول روز ۴۰۰ میلیون تومان فقط آب مصرف میکند. به همین خاطر سازمانهای فضایی دستگاهی ساخته اند که تصفیه ادرار فضانوردان را انجام داده و دوباره استفاده میشود. این کار از طریق دستگاههای پیشرفته ای انجام می پذیرد. استحمام با حوله خیس و تقریبا با کمترین آب انجام می پذیرد. در زمینه مصرف غذاها، تقریبا هیچگونه اسرافی انجام نمی پذیرد و ... چرا بشر در این

مواقع درست عمل میکند و اسراف نمی کند؟ زیرا هزینه بردار است و هزینه اش را خود بشر باید بدهد.

بشر آنقدرها از نظر علمی توانمند است که بتواند چنین دستگاههایی بسازد و ساخته است. اما در صداقت بشر شک زیادی وجود دارد. زیرا همان اهمیتی که برای نعمتهای خدا در یک ایستگاه فضایی قائل است، روی زمین اصلا هیچ توجهی نمیشود. و اصلا چرا اینجور تکنولوژیها را در روی زمین برای آباد کردن بیابانهای زمین بکار نمی برند!

از یک طرف کشورهای فقیر با داشتن انبوه زمین های بایر ، معادن غنی و متنوع ، هنوز مردم این دیارها دنبال ساده ترین امکانات زندگیند. بشری که بتواند یک موبایل با کلی امکانات پیشرفته بسازد، بعید است که نتواند دستگاه نانوایی بسازد که اتلاف نان نداشته باشد. بعید است که نتواند تصفیه خانه آب برای مناطق با آب آلوده بسازد.

اگر ارزش کل نعمتهایی که ما در زمین به هدر میدهیم، حساب کنیم ؛ عدد بزرگی بدست می آید که بوسیله آن میتوان کل کمبودهای فقرا را جبران کرد.

وَآتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا (۲۶)
و حق خویشاوند را به او بده و مستمند و در راه‌مانده را [دستگیری کن] و ولخرجی و اسراف مکن (۲۶)

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا (۲۷)
چرا که اسرافکاران برادران شیطانهایند و شیطان همواره نسبت به پروردگارش ناسپاس بوده است (۲۷)

فضانوردان در فضا نمیتوانند از خودکار عادی که ما استفاده می کنیم، استفاده کنند زیرا در فضا ، جاذبه نیست و یا اینکه جاذبه آن با زمین متفاوت است و وقت نوشتن مشکل پیش میاید. ناسا یک خودکار ساخته است که یک میلیون دلار هزینه برده است تا فضانوردان بتوانند در فضا با آن بنویسند. این نمونه تولید امکانات زمینی در فضا و کرات دیگر است که تولید هر کدام از این امکانات، میلیونها دلار هزینه دارد و عملا زندگی را بسیار پر هزینه میکند. خدای مهربان امکان زندگی را روی زمین برای ما قرار داده است و این خود انسان است که این امکان را به غیر ممکن تبدیل میکند.